

Borbála Göcze

Bloempje, kostuumpje, wietje of bloemetje, kostumetje, wieletje?

Een corpusanalyse naar de Nederlandse diminutieve
allomorfie

Abstract

This article deals with the variation of diminutive forms in contemporary Standard Dutch. Despite the well-described rules of diminutive formation, there are a number of words that have more than one well-formed diminutive forms in Dutch. The article provides a brief overview of diminutive formation in Dutch, as well as a description of the cases where a word can have more than one grammatical diminutive form. The second part of the article is an account of a corpus-based study examining the words that contain a high vowel in their final (or only) syllables and end in *m*, *n* or *l*. The goal of the study is to examine the behaviour of the diminutive forms of these stems.

Keywords: corpus linguistics, morphology, diminutive formation

1. Inleiding

Meerdere diminutiefvormen in verschillende taalvariëteiten zijn niet ongevoen in het Nederlands. Wat in de standaardtaal *boekje*, *dingetje* en *huisje* zijn, zou in de Vlaamse tussentaal *boekske*, *dingske* en *huizeke* of *boekie*, *dingie* en *huisie* zijn in het Hollands (Taeldeman, 2008, p. 32, Donaldson, 1983, p. 13). Er zijn echter enkele woorden die meer dan één grammaticale diminutiefvorm hebben in het Standaardnederlands. Dit artikel behandelt de variatie van de standaardtalige diminutiefvormen van woorden zoals *bloem*, *wiel* en *kostuum*, die vaak worden aangehaald als voorbeelden van woorden die variatie in hun standaardtalige diminutiefvormen vertonen

(bijvoorbeeld Ewen, 1978; Trommelen, 1983; Booij en Van Santen, 1998; Kooij en Van Oostendorp, 2003). Deze variatie is tot nu toe niet empirisch onderzocht. Het eerste deel van dit artikel geeft een korte samenvatting van diminutievorming in het Nederlands en beschrijft de gevallen waarin er meerdere standaardtalige diminutievormen bestaan. Het tweede deel beschrijft het corpusonderzoek dat het gedrag van de verschillende diminutievormen in het hedendaags Standaardnederlands onder de loep neemt.

2. Diminutievorming in het Nederlands

De distributie van de vijf standaardtalige allomorfen (*-tje*, *-je*, *-pje*, *-kje*, *-etje*) van het diminutiefsuffix kan op basis van de fonologische eigenschappen van de stam worden voorspeld. De *-tje* allomorf komt na lange klinkers, diftongen en een sjwa voor, zoals in *auto* - *autootje* of *anekdote* - *anekdotetje*. Na vloei-klinken en *n* komt *-tje* ook voor als de medeklinker voorafgegaan wordt door een lange klinker, diftong of een sjwa, zoals in *maan* - *maantje*, *uur* - *uurtje* of *wiel* - *wieltje*. De *-je* allomorf komt na obstruenten voor, onafhankelijk van de lengte van de voorafgaande klinker, zoals in *kat* - *katje* of *baas* - *baasje*. Na *m* komt de *-pje* allomorf voor, als de *m* voorafgegaan wordt door een lange klinker, een diftong, een sjwa of een vloei-klink, zoals in *probleem* - *probleempje* of *zalm* - *zalmpje*. Na onbeklemtoonde syllabes die op een veldaire nasaal eindigen komt de *-kje* allomorf voor, bijvoorbeeld *haring* - *harinkje*. Na sonoranten komt de bisyllabische *-etje* allomorf voor, als de sonorant voorafgegaan wordt door een korte klinker, zoals in *pen* - *pennetje*, *bal* - *balletje* of *zoldering* - *zolderingetje* (Kooij & Van Oostendorp, 2003, p. 165–166; Van der Hulst, 2008, p. 1290–1291; Smessaert et al., 2019, p. 235–236).

Zoals eerder vermeld zijn er echter een aantal woorden die meer dan één standaardtalige diminutievorm hebben die welgevormd is. Een van de groepen woorden die variatie vertonen in hun diminutievormen zijn monosyllabische woorden met een korte stamklinker die op een bilabiale plosief of op een veldaire fricatief eindigen, zoals *kip* - *kipje* % *kippetje* of *brug* - *brugje* % *bruggetje*. Hoewel de regelmatige diminutievorm van deze woorden met de *-je* allomorf wordt gevormd, hebben deze woorden nog een welgevormde verkleinvorm die met de *-etje* allomorf wordt gevormd (Cohen, 1958, p. 44; Kooij en Van Oostendorp, 2003, p. 169; Haeseryn et al., 2019, para. 2). Deze variatie is niet beperkt tot een handvol woorden, maar lijkt wijdverspreid te zijn binnen dit type woorden (Gőcze 2023).

Een andere groep woorden die variatie vertonen zijn woorden zoals *wiel*, *kostuum* en *bloem*. Vanwege het gedrag van de stamklinkers hebben deze woorden twee standaardtalige diminutievormen. Zij bevatten namelijk allemaal hoge klinkers /i, y, u/ in hun laatste (of enige) syllabes. In het Nederlands gedragen hoge klinkers zich fonologisch lang, net als /a/, /e/ of /o/, maar fonetisch zijn ze kort of halflang net als /ɑ/, /ɛ/, en /ɔ/, behalve als ze gevolgd worden door een *r*. Klinkers gevolgd door een *r* zijn verlengd en worden dus zowel fonologisch als fonetisch lang beschouwd (Booij, 1995, p. 4–5; Kooij en Van Oostendorp, 2003, p. 169; Knevel en Gilbers, 2005, p. 160). Als de hoge klinkers als lang worden geïnterpreteerd in de bovengenoemde voorbeelden, zijn de verkleinvormen met een van de monosyllabische suffixallomorfen gevormd, afhankelijk van de eindmedeklinker. Op die manier zijn de resulterende diminutievormen *wieltje*, *kostuumpje* en *bloempje*. Als de hoge klinkers als kort worden beschouwd, is de output van de suffixatie *wieletje*, *kostumetje* en *bloemetje*, gevormd met de *-etje* allomorf. In de vakliteratuur zijn de vaakst genoemde voorbeelden van dit fenomeen *bloem* en *wiel*, maar Knevel en Gilbers (2005) vermelden ook *riem* en *kostuum* als woorden die diminutieve allomorfie vertonen (p. 161).

Gebaseerd op de relatief weinig voorbeelden geciteerd door de vakliteratuur kan de generalisatie worden gemaakt dat woorden die een hoge klinker bevatten in hun laatste syllabe én op *-m* of *-l* eindigen, potentieel twee diminutievormen kunnen hebben. Aangezien klinkers die tot dezelfde natuurlijke klasse behoren, zich meestal op dezelfde manier gedragen in een bepaalde omgeving (Neijt, 1991, p. 42), is het aannemelijk dat er meer medeklinkers zijn die tot meerdere standaardtalige diminutievormen kunnen leiden. *M* is een nasale medeklinker en *l* is een vloeiklank. Het is al vastgesteld dat klinkers gevolgd door *r* zijn verlengd. *L* is duidelijk de enige vloeiklank die aan dit fenomeen deelneemt. Maar hoe zit het met de nasalen? Woorden die op *-m* eindigen zijn blijkbaar betrokken. De andere twee nasale medeklinkers in het Nederlands zijn de velaire nasaal en *n*. In de digitale versie van de 13^e editie van de *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal* zijn er slechts acht woorden die eindigen op een velaire nasaal voorafgegaan door een hoge klinker en dat zijn allemaal laagfrequente woorden die geen verkleinvormen hebben in het woordenboek (Den Boon et al., 1999). De velaire nasaal zal dus niet worden meegenomen in dit onderzoek. Daarentegen is het de moeite waard om het gedrag van de woorden die eindigen op *-n* voorafgegaan door een hoge klinker te onderzoeken.

3. Het doel van de studie

Zoals al vermeld in de introductie is het gedrag van de bovenbeschreven stammen nog niet empirisch onderzocht. Bovendien wordt er in de vakliteratuur niets gezegd over het gedrag van de woorden die eindigen op *-n* voorafgegaan door een hoge klinker, hoewel er wel reden is om te veronderstellen dat deze woorden ook meerdere diminutievormen kunnen hebben. Het doel van deze studie is om de volgende vragen te beantwoorden:

- I. Hoe verspreid is de variatie van de diminutievormen van de woorden die eindigen op *-m* of *-l* voorafgegaan door een hoge klinker in het hedendaags Standaardnederlands? Zijn er meer woorden betrokken dan de handvol voorbeelden vermeld in de vakliteratuur?
- II. Hebben de woorden die eindigen op *-n* voorafgegaan door een hoge klinker ook twee standaardtalige diminutievormen?
- III. Welke diminutievormen komen vaker voor, die met de *-etje* allomorf of de verkleinvorm met een van de korte allomorfen?

4. Methode

Om de onderzoeksvragen te beantwoorden werd er een corpusonderzoek uitgevoerd. Voor het uitvoeren van het onderzoek werd er eerst een lijst van alle relevante stammen samengesteld, met behulp van de digitale versie van de 13^e editie van de *Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal* (Den Boon et al., 1999). Er werden alle woorden verzameld die eindigen op *-m*, *-n* of *-l*, voorafgegaan door een hoge klinker (*ie*, *uu* of *oe*). Samengestelde woorden werden niet opgenomen in de lijst. Er waren namelijk een aantal woorden die in tientallen samenstellingen aanwezig waren (bijvoorbeeld *bloem*, *gevoel* en *schoen*). Het opnemen van samengestelde woorden zou de resultaten makkelijk hebben kunnen vervormd.

	ie	uu	oe	SOM
l	64	8	17	89
m	35	1	9	45
n	73	3	92	168
SOM	172	12	118	302

Tabel 1. De combinaties van de eindmedeklinkers en de stamklinkers

Tabel 1 laat zowel de mogelijke combinaties van de eindmedeklinkers en de stamklinkers zien en het aantal woorden die aan de bepaalde combinatie voldeed. De eerste kolom bevat de eindmedeklinkers en de bovenste rij laat de stamklinkers zien. De rechtse kolom geeft de som van het aantal stammen aan die op een bepaalde medeklinker eindigen en de onderste rij laat de som van het aantal stammen met een bepaalde stamklinker zien. In het woordenboek waren er in totaal 302 stammen die op *-l*, *-m* of *-n* eindigen voorafgegaan door een hoge klinker.

De distributie van de respectievelijke slotmedeklinkers en de stamklinkers was niet gelijk. Vergeleken met de andere stamklinkers was *uu* ondervertegenwoordigd met slechts 12 stammen. Dit kan worden verklaard met taalhistorische redenen. De diftongering van *uu* naar *ui* in de vroegmoderne periode is verantwoordelijk voor het kleine aantal woorden die *uu* als stamklinker hebben (Donaldson, 1983, p. 142–143). Wat de eindmedeklinkers betreft was *-n* oververtegenwoordigd vergeleken met *-l* en *-m*.

4.1. Materiaal

Voor de doeleinden van deze studie werden er drie corpora gebruikt: het *Dutch Web Corpus* [nlTenTen], het *Stevin Nederlandstalig Referentie corpus* [SoNaR] en het *Corpus Gesproken Nederlands* [CGN]. In deze drie corpora zijn meer dan 3 miljard tokens opgenomen. Dit kan als substantieel worden beschouwd voor een corpusonderzoek.

Het is belangrijk om op te merken dat er in deze studie geen analyse werd uitgevoerd naar de variatie van de verschillende standaardtalige diminutiefvormen vanuit een sociolinguïstisch perspectief. De metadata in de drie corpora was namelijk inconsistent. Het enige corpus van de drie waarin de relevante metadata stond, was het CGN en zelfs daar was het soms ook niet compleet. Daarom werden onafhankelijke variabelen zoals leeftijd of herkomst niet als beïnvloedende factoren opgenomen in het onderzoek.

4.2. De gegevens

Nadat alle potentieel betrokken stammen uit het woordenboek zijn gehaald, werden ze in alle drie corpora onderzocht. Van de 302 stammen die aan de bovenbeschreven criteria voldeden, hadden 81 stammen minstens één diminutiefvorm in de corpora. Dit komt neer op 26,8% van de initiële dataset. 73,2% (n=221) van de stammen had helemaal geen standaardtalige diminutiefvormen in de corpora.

STAM	TOKEN	DIM1	TOKEN	DIM2	TOKEN	SOM DIM
mobiël	175344	mobieltje	33550	mobieletje	3	33553
wiel	75734	wieltje	17499	wieletje	232	17731
ziel	222109	zieltje	5607	zieletje	1	5608
profiel	216561	profieltje	673	profieletje	16	689
debiel	4651	debieltje	104	debieletje	1	105
piel	1111	pieltje	17	pieletje	26	43
reptiel	3014	reptieltje	16	reptieletje	2	18
pedofiel	7296	pedofieltje	3	pedofieletje	1	4
moduul	683	moduultje	84	moduletje	29	113
molecuul	11081	molecuultje	37	moleculetje	5	42
crapuul	855	crapuultje	10	crapuletje	1	11
stoel	217256	stoeltje	22976	stoeletje	7	22983
boel	145172	boeltje	2621	boeletje	4	2625
poel	28525	poeltje	1698	poeletje	7	1705
spoel	44087	spoeltje	1567	spoeletje	7	1574
gevoel	976818	gevoeltje	19	gevoeletje	11	30
riem	61891	riempje	3400	riemetje	4	3404
kiem	18091	kiempje	184	kiemetje	3	187
kostuum	37333	kostuumpje	158	kostumetje	1	159
priem	4488	priempje	69	priemetje	2	71
bloem	148180	bloempje	11062	bloemetje	41755	52817
miljoen	1304790	miljoentje	561	miljoenetje	2	563
katoen	108619	katoentje	499	katoenetje	2	501
citroen	62873	citroentje	440	citroenetje	2	442
pensioen	208530	pensioentje	361	pensioenetje	2	363
pompoen	21336	pompoentje	192	pompoenetje	3	195
seizoen	945807	seizoentje	177	seizoenetje	7	184
meloen	10735	meloentje	139	meloenetje	1	140
gedoen	1886	gedoentje	27	gedoenetje	2	29
tribuun	523	tribuuntje	1	tribunetje	14	15

Tabel 2. Stammen met twee standaardtalige diminutiefvormen

Van de 81 stammen met ten minste één standaardtalige diminutiefvorm, waren er 30 stammen die variatie vertoonden in hun standaardtalige diminutiefvormen. Dit betekent dat 9,9% (n=30) van de stammen in de initiële dataset variatie in hun diminutiefvormen vertoonde.

Het hoge percentage van de stammen die helemaal geen diminutiefvormen in de corpora hadden kan worden verklaard met meerdere redenen. Aan de ene kant waren er veel woorden die met uitheemse suffixen zijn afgeleid (zoals *-iem*, *-iel* of *-fiel*) en volgens de resultaten van het corpusonderzoek zijn deze suffixen niet echt vatbaar voor diminuering. Aan de andere kant kan betekenis ook een rol spelen. Om een voorbeeld te noemen waren er veel materiaalnamen en wetenschappelijke termen onder de trefers die op *-n* eindigden, zoals *chalcosien*, *lanolien* of *nerolien*. Vanwege hun betekenis en de omgevingen waarin ze voorkomen, is het geen verrassing dat deze geen diminutiefvormen hadden in de corpora.

5. Analyse

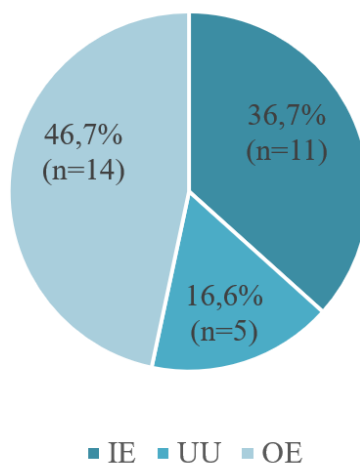
Tabel 2 laat alle stammen zien die twee diminutiefvormen hadden in de corpora. De tabel bevat de basisvormen en de twee diminutiefvormen van de stammen evenals de respectievelijke tokenfrequenties van alle vormen. De rechterkolom bevat de som van alle diminutiefvormen per stam. In de eerste sectie (tot aan de eerste dikke lijn) staan de stammen die op *-l* eindigen, in de tweede (tot aan de tweede dikke lijn) staan de stammen die op *-m* eindigen en in de laatste staan de stammen die op *-n* eindigen. Binnen de secties geordend op basis van eindmedeklinker, staan de stammen gerangschikt volgens stamklinkers (*ie*, *uu*, *oe*) en aantal diminutiefvormen. In de volgende secties zal deze data worden geanalyseerd.

5.1. De variatie en de eindmedeklinkers

	stammen	variatie	%
l	89	16	18%
m	45	5	11,1%
n	168	9	5,4%

Tabel 3. De verhouding tussen alle stammen en de stammen die variatie vertonen qua eindmedeklinker

Tabel 3 laat de verhouding tussen het aantal stammen per eindmedeklinker en de stammen die variatie vertonen in hun diminutiefvormen zien. De stammen die op *-l* eindigen vertoonden in de hoogste mate variatie in hun diminutiefvormen. 18% (n=16) van de *l*-finale stammen van de initiële dataset had twee diminutiefvormen in de corpora. Bij de *m*-finale stammen was dezelfde verhouding 11,1% (n=5) en bij de *n*-finale stammen 5,4% (n=9). Deze resultaten zijn waardevol om twee redenen. Ten eerste kan de veronderstelling worden bevestigd dat woorden die eindigen op *-n*, voorafgegaan door een hoge klinker potentieel variatie kunnen vertonen. Ten tweede laten de resultaten zien dat de eindmedeklinker die het meest betrokken is, de *-l* is. Het is mogelijk dat de hoge sonoriteit van de vloeiklank een rol speelt in de aanwezigheid van de meerdere diminutiefvormen.

Figuur 1. De verhouding van de stammen met twee diminutiefvormen qua eindmedeklinker

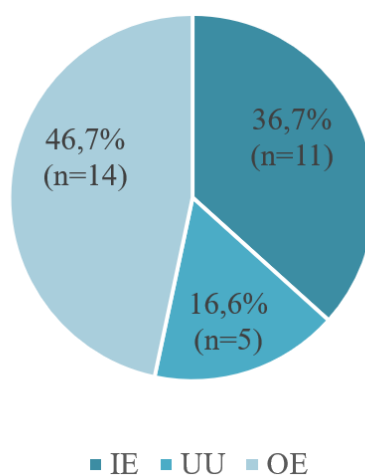
Figuur 1 laat de distributie van de eindmedeklinkers zien binnen de stammen die variatie vertoonden. De productiviteit van de *l*-finale stammen is verder ondersteund door de data in Figuur 1. 53,4% (n=16) van de stammen die variatie vertoonden, eindigde op *-l*. 30% (n=9) eindigde op *-n* en 16,6% (n=5) was *m*-finaal. Blijkbaar zijn stammen die op *-n* eindigden voorafgegaan door een hoge klinker wel betrokken bij het fenomeen van diminutive allomorfie.

5.2 De variatie en de stamklinkers

	stammen	variatie	%
ie	172	11	6,4%
uu	12	5	41,7%
oe	118	14	11,9%

Tabel 4. De verhouding tussen alle stammen en de stammen die variatie vertonen qua stamklinker

Tabel 4 laat de verhouding zien tussen het aantal stammen per stamklinker en de stammen die variatie vertonen in hun diminutiefvormen. Zoals weergegeven in de tabel waren de *uu*-stammen ondervertegenwoordigd in de initiële dataset, met slechts 12 stammen. 41,7% (n=5) van de *uu*-stammen van de initiële dataset vertoonde variatie in hun diminutiefvormen. Bij de *oe*-stammen was dezelfde verhouding 11,9% (n=14) en bij de *ie*-stammen 6,4% (n=11). Blijkbaar zijn alle drie hoge klinkers betrokken bij de aanwezigheid van de variatie.

Figuur 2. De verhouding van de stammen met twee diminutiefvormen qua stamklinker

Figuur 2 laat de distributie zien van de drie stamklinkers binnen de stammen die variatie vertoonden. Zoals weergegeven in de figuur was 46,7% (n=14) van de stammen die variatie vertoonden een *ie*-stam. 36,7% (n=11) was een *oe*-stam en 16,6% (n=5) had *uu* als stamklinker. Omdat de distri-

butie van de stamklinkers binnen de data niet gelijk was, is het niet mogelijk om een conclusie te trekken over de relatie tussen de stamklinker en de tendens om variatie te vertonen. Het is wel zeker dat de drie hoge klinkers betrokken zijn bij het fenomeen.

5.3. *Bloempje, kostuumpje, wietje of bloemetje, kostumetje, wieletje?*

Wat betreft de dominante diminutievormen, kwam bij 90% (n=27) van de stammen de diminutievorm met een van de monosyllabische allomorfen vaker voor. Bij 10% (n=3) was de relatieve frequentie van de diminutievorm met de *-etje* allomorf hoger dan die van de diminutievorm met de monosyllabische allomorf. Deze drie stammen waren *bloem*, *piel* en *tribuun*. Dit resultaat was interessant omdat de drie stammen drie verschillende eindmedeklinkers én stamklinkers hadden. Er kon dus geen eenduidige conclusie worden getrokken over de relatie tussen de fonologische eigenschappen van de stammen en de dominante suffixallomorf. In het algemeen kan het dus worden geconcludeerd dat de sprekers de hoge klinkers als lang interpreteren en de juiste allomorf volgens dit patroon toevoegen.

Hoewel in de overgrote meerderheid de twee diminutievormen vrije variatie vertonen (Linke, 2020, para. 5), is dit niet het echt geval bij *bloem*. Niet alleen is er een betekenisverschil tussen de diminutievormen *bloemetje* ‘boeket bloemen; kleine bloem’ en *bloempje* ‘kleine bloem’, maar beide komen ook voor in vaste uitdrukkingen aanwezig wat ook het voorkomen van de diminutievormen kan beïnvloeden.

6. Conclusie

Er waren 302 niet-samengestelde woorden met een hoge klinker die eindigden op *-m*, *-n* of *-l*. In de corpora waren er 30 stammen die twee standaardtalige diminutievormen hadden. Deze 30 stammen bedroegen ongeveer een tiende (9,9%) van de initiële dataset. Gebaseerd op deze resultaten kan de voorzichtige conclusie worden getrokken dat woorden met een hoge klinker die eindigen op *-m*, *-n* of *-l* variatie kunnen vertonen in hun diminutievormen. Het fenomeen is zeker wijder verspreid dan de handvol voorbeelden in de vakliteratuur suggereren. Een van de belangrijkste conclusies van dit onderzoek is dat het niet alleen stammen zijn die eindigen op *-l* of *-m*, die variatie in hun diminutievormen vertonen, maar ook

stammen die op *-n* eindigen, zij het in een lager percentage. Slechts 5,4% ($n=9$) van alle *n*-finale stammen vertoonden variatie in hun diminutiefvormen. De hypothese dat *n* ook betrokken zou kunnen zijn bij dit fenomeen, omdat *m* en *n* tot dezelfde natuurlijke klasse behoren, is dus correct gebleken. Bij 90% ($n=27$) van de onderzochte stammen die variatie vertoonden, kwam de diminutiefvorm gevormd met een van de korte suffixallomorfen (*-pje* of *-tje*) vaker voor dan de *-etje* diminutiefvorm.

6.1. Opmerkingen

Wegens de omvang van de data is het niet mogelijk om diepgaande conclusies te trekken over het gedrag van deze stammen. Het is mogelijk dat in een aantal gevallen de *-etje* diminutiefvorm slechts een spellingfout was en niet echt een voorbeeld van variatie. Dit is vooral bij woorden zoals *ziel* mogelijk, waar zowel de tokenfrequentie van de stam als de tokenfrequentie van de andere diminutiefvorm vrij hoog was. Met een enquête die de welgevormheidsoordelen van de sprekers onderzoekt zouden de twijfels over deze gevallen kunnen worden weggenomen.

Bibliografie

- Booij, G.E. 1995. *The phonology of Dutch*. Oxford: Oxford University Press.
- Booij, G.E., & Santen, A. Van. 1998. *Morfologie: De woordstructuur van het Nederlands* (2de dr.). Amsterdam: Amsterdam University Press.
- Boon, T. Den, Geeraerts, D., Vos, E., Sijs, N. Van der, & Geerts, G. 1999. *Van Dale Groot woordenboek der Nederlandse taal* (13de dr.). Van Dale Lexicografie.
- Cohen, A. 1958. 'Het Nederlandse diminutiefsuffix; een morfonologische proeve.' *De Nieuwe Taalgids*. 51: 40–45.
https://www.dbnl.org/tekst/cohe001nede01_01/cohe001nede01_01_0001.php
- Donaldson, B. 1983. *Dutch: A linguistic history of Holland and Belgium*. Leiden: Uitgeverij Martinus Nijhoff.
- Ewen, C. J. 1978. 'The phonology of the diminutive in Dutch: A dependency account.' *Lingua*. 45.2: 141–173.
[https://doi.org/10.1016/0024-3841\(78\)90003-7](https://doi.org/10.1016/0024-3841(78)90003-7)

- Gócze, B. 2023. 'De variatie van de Nederlandse diminutieve allomorfie: Een empirische benadering.' *Neerlandica Wratislaviensia*. 34: 35–48. <https://doi.org/10.19195/0860-0716.34.3>
- Knevel, N., & Gilbers, D. 2005. 'Hoge vocalen en het diminutiefsuffix in het Nederlands.' *Tabu*. 34: 159–170. https://www.dbnl.org/tekst/_tab001200501_01/_tab001200501_01_0008.php
- Kooij, J.G., & Oostendorp, M. Van 2003. *Fonologie: Uitnodiging tot de klankleer van het Nederlands*. Amsterdam: Amsterdam University Press.
- Linke, K. 2020. *Taalportaal | Diminutive allomorphy*. Taalportaal | Diminutive allomorphy. https://taalportaal.org/taalportaal/topic/link/phonology__Dutch__Word_phonology__Allomorphy__diminutive_allomorphy.dita
- Neijt, A. 1991. *Universele fonologie: Een inleiding in de klankleer*. Dordrecht: Foris.
- Smessaert, H., Craenenbroeck, J. Van, & Wyngaerd, G. Van den. 2019. *Morfologie en syntaxis* (2de dr.). Leuven / Den Haag: Uitgeverij Acco.
- Taeldeman, J. 2008. 'Zich stabiliserende grammaticale kenmerken in Vlaamse tussentaal.' *Taal & Tongval*. 60: 26–50.
- Trommelen, M. 1983. *The syllable in Dutch: With special reference to diminutive formation*. Dordrecht / Cinnaminson: Foris Publications.
- Hulst, H. Van der 2008. 'The Dutch diminutive.' *Lingua*. 118.9: 1288–1306. <https://doi.org/10.1016/j.lingua.2007.09.012>

Corpora

- Corpus Gesproken Nederlands - CGN* (Versie 2.0.3). 2014. <http://hdl.handle.net/10032/tm-a2-k6>
- Kilgarriff Adam, Vít Baisa, Jan Bušta, Miloš Jakubíček, Vojtěch Kovář, Jan Michelfeit, Pavel Rychlý, Vít Suchomel. The Sketch Engine: ten years on. *Lexicography*, 1: 7–36, 2014.
- Kilgarriff Adam, Pavel Rychlý, Pavel Smrž, David Tugwell. The Sketch Engine. *Proceedings of the 11th EURALEX International Congress*: 105–116, 2004.
- The Sketch Engine*. 2022, <http://www.sketchengine.eu>.
- SoNaR-corpus* (Versie 1.2.1), 2015. <http://hdl.handle.net/10032/tm-a2-k6>